

ønsker at benytte en af de nævnte Udveje. Navnlig vilde det efter Kommissionens Opfattelse være uforsvarligt helt at berøve de Obligationsejere, der før Lovens Ikrafttræden har ladet Obligationerne notere paa Navn, det Værn, som Fr. 1844 nu giver dem, og som de kan have regnet med, da de købte Obligationerne.

Det er nu heller ikke nødvendigt af Hensyn til Omsætningen helt at afskaffe Noteringen eller dens særlige Retsvirkninger, men det er for at undgaa den ovenfor omtalte Risiko for Banker og Vekslerere tilstrækkeligt, at Noteringsreglerne ændres.

Kommissionen har overvejet, om der ikke kunde gennemføres en Ordning, der uden at forringe den Sikkerhed, Fr. 1844 nu giver Obligationsejerne, fuldtud sikrede Omsætningen. Og man havde udformet en saadan Ordning i et foreløbigt Udkast. Det gik i Hovedsagen ud paa, at Eksstinktion af en Persons Ret over et paa hans Navn noteret Gælds brev ikke kunde ske, forinden ny Notering var foretaget, at Notering eller Betaling til Trediemand foreløbig kunde hindres ved Anmeldelse til Skyldneren, og at Skyldneren, saafremt Ejeren dog mistede sin Ret paa Grund af Falsk, var erstatningspligtig over for ham, men at Erhververen paa den anden Side blev beskyttet mod Vindikation, saasnart Gælds brevet var blevet noteret paa hans Navn eller paa Ihænde haven. Det Skyldneren herefter paahvilende Ansvar tænkte dækket ved Forsikring.

Paa et Hovedpunkt vandt denne Ordning imidlertid ikke Tilslutning hos de Institutioner, der foretager Notering, idet de overfor Kommissionen ytrede stor Betænkelighed ved de paatænkte Erstatningsregler. Man har derfor ikke ment at burde fastholde disse, men har i Stedet givet Ejeren en vis — omend ringere — Beskyttelse ved at fastsætte Regler, der formindsker Faren for, at falske Transporter fremkommer til Notering.

De i dette Kapitel foreslaaede Regler findes kun i det danske Udkast. De tre

andre Lande har ingen Regler svarende til Fr. 1844, og man har ikke fundet Anledning til nu at indføre særlige Regler om Notering.

Til § 36.

De foreslaaede Noteringsregler skal kun anvendes paa Gældsbreve. Som ovenfor nævnt er det tvivlsomt, hvilke Papirer Fr. 1844 omfatter. For Aktiers Vedkommende er Forordningens Regler efter Kommissionens Opfattelse kun anvendelige paa ganske faa Selskabers Aktier. Alle Aktier er derhos ifølge Aktieselskabslovens § 28 undergivet en særlig „Notering“, der tilsigter andre — selskabsretlige — Formaal, og det vilde formentlig frembyde Vanskeligheder at have to Slags Noteringer af Aktier. Endvidere er den Beskyttelse for Ejerne, der søges opnaaet ved de foreslaaede Noteringsregler, formentlig i Almindelighed mindre paakrævet ved Aktier end ved Obligationer. Kommissionen har derfor undladt at stille Forslag til Bestemmelser om Notering af Aktier, hvilke Bestemmelser iøvrigt ikke kunde blive helt overensstemmende med Reglerne om Notering af Gældsbreve. Og for de Selskabers Vedkommende, hvis Aktier nu falder ind under Fr. 1844, medfører den i Udkastets § 52 foreslaaede fuldstændige Ophævelse af Forordningen, at fremtidige Noteringer ikke faar nogen Betydning for Spørgsmaalet, om Ejendomsret over Aktien kan erhverves i Tilfælde, hvor den er overdraget af en uberettiget med falsk Transport.

Noteringsreglerne skal kun anvendes paa de fremtidig udstedte Massegældsbreve, der er Omsætningsgældsbreve, og kun, for saa vidt det i Gælds brevet er udtalt, at det kan noteres paa Navn. Det paalægges ikke dem, der fremtidig udsteder Obligationer, at indrette disse, saa at de kan noteres, og der er saaledes intet til Hinder for, at Notering afskaffes ved fremtidig Udstedelse af Obligationer, f. Eks. hvis det skulde vise sig, at Publikum ikke længere ønsker at lade deres Obligationer notere. Man har ikke fundet det nødvendigt i Loven at bestemme, at det i saa